
[PRYZNAWACZ *sb m*

N pl przyznawacze.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto zgadza się z jakimś poglądem, uznaje czyjąś rację: Iełt y ten ktoby rzekł/ że łuźbá Boża y Míza/ póspolitym rozumnym ięzykiem ma być odprawowána: á taką rzeczą podobno y ci przyznawacze zoftáli Anáthemą/ ktorzy te takie y tym podobne rzeczy [...] przyználi BronApokr 70.

LWil